

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Данас браћо и сестре славимо велики празник, празник Свете Тројице, празник Духа Светога, празник силаска Светога Духа на апостоле, испуњење обећања Христовога које је дао својим апостолима при своме славном вазнесењу а које смо прославили пре десетак дана. Он је тада њима рекао, одлазећи од њих на небо, *седиће у Јерусалиму док се не обучеће у силу с висине*. И они су се вратили у Јерусалим са горе Маслинске, били у једној просторији на молитви, и у десети дан од Спасовдана сишао је Дух Свети на апостоле у виду огњених језика. И тада шта се десило? Тада је рођена Црква Христова на земљи. Јер до тада апостоли су били обични људи, били су плашљиви, били су бегунци. Када су Господа Христа хватали у Гетсиманском врту они су се разбежали. Свети апостол Петар се одрекао Христа три пута. Дакле, страх је био у њима присутан, били су обични људи, још се нису били обукли у силу с висине.

А ево на јучешњи дан када је Дух Свети сишао на њих они су постали неустрашиви. Изашли су пред народ, а у Јерусалиму је било много народа са свих страна тада познатог света, и они су почели да проповедају народу. Али необично: до тада су били обични галилејски рибари, неуки људи, нешколовани, нису знали стране језике а сада говоре све језике. То је та сила с висине у коју их је Господ оденуо као што је обећао *седиће док се не обучеће у силу с висине*. Када је Дух Свети сишао на њих Он је њихове душе препородио, охрабрио, укрепио, и они су почели да проповедају.

Шта је била садржина проповеди светих апостола и тога првога дана и целог њиховог живота и свете Цркве до данас две хиљаде година? Васкрсење Христово. То је темељ вере православне, вере хришћанске. Јер Христос се родио, живео са људима, учио људе, пострадао, умро на крсту и сахрањен био, али да није васкрсао ту би била тачка. Он би био први и последњи хришћанин. Али Господ је трећи дан васкрсао и то је та сила божанска коју је Дух Свети улио и

у свете апостоле да они проповедају то. Јер шта је васкрсење Христово? То је гаранција и обећање људима, роду људскоме, да ће и они у последњи дан васкрснути и наследити живот вечни. Јер Господ је ради тога и дошао на земљу – да људима дарује живот вечни. Не ништа мање, не неко земаљско добро, неко богатство, неко уживање, не. То није достојно Бога, није достојно човека, него да дарује живот вечни у Царству небескоме. Ето Господ је учинио све што је требало учинити за спасење наше. Он је ради нас победио грех, победио смрт, победио ђавола, али је остало да то ми учинимо својим. Зато је био потребан Дух Свети да сиђе као што је речено: „Када дође Утешитељ Дух Свети, Он ће вас упутити на сваку истину.“ Апостоли су знали истину али нису били утврђени у томе. Та истина је требала да постане њихова, њихово уверење, њихово знање. Не више вера, апостоли су знали шта проповедају јер су говорили *оно што видесмо, оно што чусмо, оно што руке наше ојиваше то вам јављамо*. Јављамо вам Господа Христа пострадалога и васкрслога ради нас људи и ради нашега спасења.

И тако на дан Педестнице Дух Свети је сишао на апостоле, запалио тај божански огањ у душама њиховим и тај огањ се разнео по целоме свету, по свима народима. Тај огањ нико није у историји Цркве Христове успео да угаси и да притули. Напротив, што су више устајали против хришћана, што су жешће гонили хришћане то је хришћанска вера и Црква бивала све већа и све јача. Као што је рекао један свети отац – крв мученика је постајало семе за нове хришћане. Из те мученичке крви ницали су нови хришћани. Многи незнабошци који су пострадали, који су посматрали страдање појединих мученика видећи њихову непоколебиву веру да за ту веру и живот свој дају постајали су хришћани и такође страдали од мучитеља.

Ту снагу коју је Црква Христова добила на дан Педесетнице то је снага Духа Светога. Она и до данас надахњује свакога хришћанина јер на свакога крштенога човека силази Дух Свети у време његовога

крштења у светој тајни крштења. Тада он постаје хришћанин, постаје христоносац и духоносац и Дух Свети помаже нашем духу, нашој души да испуни заповести Божије и да се окити и украси венцем врлина хришћанских које је Господ заповедио нама људима да чинимо. Да имамо пре свега веру у Господа, у Свету Тројицу, Оца Сина и Светога Духа, да живимо по тој вери, да не чинимо другоме што не би желели да други нама чине, да за наше грехе које као људи по немоћи чинимо да се кајемо и исповедамо и тако да живимо како би требало да живимо у Духу Светоме кога смо примили. Јер нико не може истерати из човека Духа Светог сем он сам својим гресима и својим злим делима.

Тако да је овај празник браћо и сестре празник свакога од нас. Рођендан свакога хришћанина као што је и рођендан целе Цркве. И у томе Духу ми смо данас позвани да живи и да исповедамо нашу веру православну онакву какву је Дух Свети научио свете апостоле, какву су они проповедали, какву су свети Оци утврдили, какву је нама свети Сава оставио, какву је свети владика Николај проповедао и отац Јустин Ћелијски, да ту веру држимо непоколебљиво, неизменљиво, неискварљиво. И само тако живећи у овоме животу ми ћемо се удостојити када пођемо одавде да се нађемо са њима у Царству Христовоме, да наследимо живот вечни и да са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа Тројицу јединосушну и нераздељиву кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник.